

32005R0648

4.5.2005.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 117/13

UREDBA (EZ) br. 648/2005 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 13. travnja 2005.****o izmjeni Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 26., 95., 133. i 135.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ⁽³⁾ utvrđuju se pravila za carinsko postupanje s robom koja je uvezena ili koja se izvozi.
- (2) Potrebno je uspostaviti jednaku razinu zaštite kod carinskih provjera robe koja se unosi ili iznosi iz carinskog područja Zajednice. Radi postizanja tog cilja, potrebno je uspostaviti jednaku razinu carinskih provjera u Zajednici i osigurati usklađenu primjenu carinskih provjera od strane država članica, koje snose glavnu odgovornost za primjenu tih provjera. Takve provjere potrebno je temeljiti na zajednički dogovorenim standardima i mjerilima rizika za izbor robe i gospodarskih subjekata kako bi se smanjili rizici Zajednice i njezinih građana kao i trgovinskih partnera Zajednice. Države članice i Komisija stoga trebaju uvesti okvir na razini Zajednice za upravljanje rizikom radi potpore zajedničkog pristupa tako da se učinkovito odrede prioriteta i učinkovito dodijele sredstva s ciljem održavanja primjerene ravnoteže između carinskih provjera i olakšavanja zakonite trgovine. Takav okvir treba također predvidjeti zajednička mjerila

i usklađene zahtjeve za ovlaštene gospodarske subjekte i osigurati usklađenu primjenu tih mjerila i zahtjeva. Uspostavljanje okvira za upravljanje rizikom koji je zajednički svim državama članicama ne bi smjelo sprečavati države članice kod provjere robe na licu mjesta.

- (3) Države članice trebaju odobriti status ovlaštenog gospodarskog subjekta svakom gospodarskom subjektu koji ispunjava zajednička mjerila u pogledu kontrolnog sustava subjekta, financijske sposobnosti i evidencije usklađenosti. Status ovlaštenog gospodarskog subjekta, koji odobri jedna država članica, trebale bi priznati ostale države članice, međutim status ne daje pravo da u drugim državama članicama automatski koristi pojednostavnjenja predviđena u carinskim propisima. Međutim, druge države članice trebale bi dopustiti ovlaštenim gospodarskim subjektima uporabu pojednostavnjenja pod uvjetom da ispunjavaju sve posebne zahtjeve u pogledu korištenja određenih pojednostavnjenja. Kod razmatranja zahtjeva za uporabu pojednostavnjenja, druge države članice ne trebaju ponovno ocjenjivati kontrolne sustave subjekta, financijsku sposobnost i evidencije usklađenja, budući da je to prethodno obavila država članica koja je subjektu odobrila status ovlaštenog gospodarskog subjekta, već je potrebno osigurati da su svi drugi posebni zahtjevi u pogledu korištenja određenih pojednostavnjenja ispunjeni. Korištenje pojednostavnjenja u drugim državama članicama može se također uskladiti dogovorno između predmetnih carinskih tijela.
- (4) Pojednostavnjenja prema carinskim propisima potrebno je nastaviti ne dovodeći u pitanje carinske provjere utvrđene u Carinskom zakoniku Zajednice, posebno u vezi sa sigurnošću i zaštitom. Te su provjere odgovornost carinskih tijela i, dok bi ta tijela trebala priznati status ovlaštenog gospodarskog subjekta kao čimbenik tijekom analize rizika i kod odobravanja bilo kakve pomoći gospodarskom subjektu u pogledu provjera u vezi sa sigurnošću i zaštitom, pravo na provjere potrebno je zadržati.
- (5) Nadležna tijela država članica i Komisije trebaju razmjenjivati podatke o uvoznjoj i izvoznjoj robi vezano uz rizik. U tu svrhu potrebno je uspostaviti zajednički sigurni sustav koji nadležnim tijelima pravodobno i učinkovito omogućuje pristup, prijenos i razmjenu tih podataka. Takvi se podaci mogu također podijeliti s trećim zemljama ako je to predviđeno međunarodnim sporazumom.

⁽¹⁾ SL C 110, 30.4.2004., str. 72.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 20. travnja 2004. (još nije objavljeno u Službenom listu), Zajedničko stajalište Vijeća od 29. studenoga 2004. (SL C 38 E, 15.2.2005., str. 36.) i Stajalište Europskog parlamenta od 23. veljače 2005. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽³⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1. Uredba kako je zadnje izmijenjena Aktom o pristupanju iz 2003.

- (6) Potrebno je utvrditi uvjete pod kojima se podaci koje pružaju gospodarski subjekti carini mogu otkriti drugim tijelima iste države članice, drugim državama članicama, Komisiji ili tijelima trećih zemalja. U tu svrhu potrebno je jasno navesti da se Direktiva 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka⁽¹⁾ i Uredba (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka⁽²⁾ primjenjuju na obradu osobnih podataka nadležnih tijela kao i bilo kojih drugih tijela koja primaju podatke u skladu s Carinskim zakonikom Zajednice.
- (7) Kako bi se omogućile primjerene provjere koje se temelje na procjeni rizika, potrebno je utvrditi zahtjeve za preliminarnim podacima o dolasku ili odlasku za svu robu koja se unosi ili iznosi iz carinskog područja Zajednice, osim robe koja prolazi zračnim prostorom ili morskim putem bez zaustavljanja na tom području. Takvi podaci trebaju biti na raspolaganju prije nego se roba unese ili iznese iz carinskog područja Zajednice. Različiti vremenski okviri i pravila mogu se odrediti prema vrsti robe, prijevozu ili gospodarskom subjektu ili, ako međunarodni sporazumi to predviđaju, posebnim sigurnosnim mjerama. Radi izbjegavanja nedostataka u sigurnosnom postupku, taj zahtjev potrebno je također uvesti u pogledu robe koja se unosi ili iznosi iz slobodne zone.
- (8) Uredbu (EEZ) br. 2913/92 treba stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EEZ) br. 2913/92 mijenja se kako slijedi:

1. Članak 4. mijenja se kako slijedi:

— umeću se sljedeće točke:

„(4.a) „Ulazna carinarnica” znači carinarnica koju imenuju carinska tijela u skladu s carinskim propisima kojoj mora biti bez odgode podnesena roba koja se unosi u carinsko područje Zajednice i u kojem će podlijevati odgovarajućim ulaznim provjerama koje se temelje na procjeni rizika;

(4.b) „Uvozna carinarnica” znači carinarnica koju imenuju carinska tijela u skladu s carinskim propisima u kojoj se obavljaju formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na procjeni rizika, za dodjelu carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja je unesena na carinsko područje Zajednice;

(4.c) „Izvozna carinarnica” znači carinarnica koju imenuju carinska tijela u skladu s carinskim propisima u kojoj se završavaju formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na procjeni rizika, za dodjelu carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja napušta carinsko područje Zajednice;

(4.d) „Izlazna carinarnica” znači carinarnica koju imenuju carinska tijela u skladu s carinskim propisima kojoj se mora podnijeti roba prije nego napusti carinsko područje Zajednice i u kojoj se obavljaju carinske provjere u vezi s ispunjavanjem izlaznih formalnosti i odgovarajuće provjere koje se temelje na procjeni rizika”.

— točka 14. zamjenjuje se sljedećim:

„(14) ‚Carinske provjere’ znači posebne radnje koje carinska tijela provode kako bi se osigurala ispravna primjena carinskih propisa i drugog zakonodavstva koje uređuje ulaz, izlaz, provoz, prijenos i uporabu u posebnu svrhu robe koja se kreće između carinskog područja Zajednice i trećih zemalja te prisutnost robe koja nema status robe Zajednice; takve radnje mogu uključivati pregled robe, provjere podataka u deklaraciji te provjere postojanja i vjerodostojnosti isprava u elektroničkom ili pisanom obliku, pregled poslovnih knjiga i drugih evidencija, pregled prijevoznih sredstava, pregled prtljage i druge robe koju putnici nose sa sobom ili na sebi, te obavljanje službenih istraga i drugih potrebnih radnji.”.

— dodaju se sljedeće točke:

„(25) ‚Rizik’ znači vjerojatnost događaja koji bi mogao nastati u vezi s ulazom, izlazom, provozom, prijenosom i uporabom u posebnu svrhu robe koja se kreće između carinskog područja Zajednice i trećih zemalja i u vezi s prisutnošću robe koja nema status robe Zajednice, koji:

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁽²⁾ SL L 8, 12.1.2001., str. 1.

— sprečava ispravnu primjenu mjera Zajednice ili nacionalnih mjera, ili

- ugrožava financijske interese Zajednice i njezinih država članica, ili
- predstavlja prijetnju osiguranju i sigurnosti Zajednice, javnom zdravlju, okolišu ili potrošačima.

(26) ‚Upravljanje rizikom‘ znači sustavna identifikacija rizika i provedba svih mjera nužnih za ograničavanje izloženosti riziku. To obuhvaća postupke kao što su prikupljanje podataka i informacija, analiza i procjena rizika, propisivanje i poduzimanje mjera i redoviti nadzor i pregled procesa i njihovih rezultata na temelju izvora i strategija Zajednice te na međunarodnim i nacionalnim izvorima i strategijama.”.

2. Umeće se sljedeći odjeljak i članak:

„O d j e l j a k 1 . A

Ovlašteni gospodarski subjekti

Članak 5.a

1. Carinska tijela, po potrebi nakon savjetovanja s drugim nadležnim tijelima, prema mjerilima predviđenim u stavku 2., odobravaju status ‚ovlaštenog gospodarskog subjekta‘ svakom gospodarskom subjektu koji ima poslovni nastan na carinskom području Zajednice.

Ovlašteni gospodarski subjekt koristi olakšavanja u pogledu carinskih provjera koje se odnose na osiguranje i sigurnost i/ili pojednostavnjenja predviđena carinskim propisima.

Podložno pravilima i uvjetima utvrđenim u stavku 2., status ovlaštenog gospodarskog subjekta priznaju carinska tijela u svim državama člancima, ne dovodeći u pitanje carinske provjere. Carinska tijela, na temelju priznavanja statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta i pod uvjetom da su ispunjeni svi zahtjevi u vezi s posebnom vrstom pojednostavnjenja predviđenom carinskim zakonodavstvom Zajednice, ovlašćuju subjekta da koristi to pojednostavnjenje.

2. Mjerila za odobravanje statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta uključuju:

- odgovarajuću evidenciju usklađenosti s carinskim zahtjevima,
- zadovoljavajući sustav upravljanja trgovinskim i, prema potrebi, transportnim evidencijama, koji omogućuje odgovarajuće carinske provjere,
- prema potrebi, dokaz o financijskoj sposobnosti (solventnosti), i
- prema potrebi, odgovarajuće mjere osiguranja i sigurnosne mjere.

Postupak Odbora koristi se za određivanje pravila:

- za odobravanje statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta,

- za dodjelu odobrenja za uporabu pojednostavnjenja,

- za utvrđivanje koje je carinsko tijelo nadležno za dodjelu takvog statusa i odobrenja,

- za vrstu i opseg olakšavanja koja se mogu odobriti u vezi s carinskim provjerama koje se odnose na osiguranje i sigurnost, uzimajući u obzir pravila za zajedničko upravljanje rizikom,

- za savjetovanje s ostalim carinskim tijelima i pružanje podataka tim tijelima;

i uvjeta pod kojima:

- odobrenje može biti ograničeno na jednu ili više država članica,

- status ovlaštenog gospodarskog subjekta može biti suspendiran ili povučen, i

- određene kategorije ovlaštenog gospodarskog subjekta mogu biti izuzete od zahtjeva poslovnog nastana u Zajednici, posebno uzimajući u obzir međunarodne sporazume.”

3. Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

1. Carinska tijela mogu u skladu s uvjetima utvrđenim u odredbama na snazi provesti sve provjere koje smatraju potrebnim za osiguranje ispravne primjene carinskih propisa i drugog zakonodavstva koje uređuje ulaz, izlaz, provoz, prijenos i uporabu u posebnu svrhu robe koja se kreće između carinskog područja Zajednice i trećih zemalja te na prisutnost robe koja nema status robe Zajednice. U slučaju kada međunarodni sporazum to predviđa, carinske provjere s ciljem ispravne primjene zakonodavstva Zajednice mogu se provoditi u trećoj zemlji.

2. Carinske provjere, osim provjera na licu mjesta, temelje se na analizi rizika uz korištenje metoda automatske obrade podataka, radi utvrđivanja i kvantifikacije rizika i razvoja potrebnih mjera za procjenu rizika na temelju mjerila razvijenih na nacionalnoj razini, na razini Zajednice i, prema potrebi, na međunarodnoj razini.

Postupak Odbora koristi se za utvrđivanje zajedničkog okvira za upravljanje rizikom i za utvrđivanje zajedničkih mjerila i prioritetnih nadzornih područja.

Države članice u suradnji s Komisijom uspostavljaju računalni sustav za provedbu upravljanja rizikom.

3. U slučaju kada provjere obavljaju tijela koja nisu carinska tijela, takve se kontrole obavljaju u bliskoj koordinaciji s carinskim tijelima kad god je to moguće istodobno i na istom mjestu.

4. U pogledu provjera predviđenih u ovom članku, carinska tijela i ostala nadležna tijela, kao veterinarska ili policijska tijela, mogu dobivene podatke u vezi s ulazom, izlazom, provozaom, prijenosom i uporabom u posebnu svrhu robe koja se kreće između carinskog područja Zajednice i trećih zemalja te prisutnosti robe koja nema status robe Zajednice priopćiti jedna drugima, carinskim tijelima država članica i Komisiji u slučaju kada je to potrebno radi smanjivanja rizika.

Priopćavanje povjerljivih podataka carinskim tijelima i drugim tijelima (npr. službama osiguranja) trećih zemalja dopušteno je samo u okviru međunarodnog sporazuma i pod uvjetom poštivanja odredaba o zaštiti podataka na snazi, posebno Direktive 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom protoku takvih podataka (*) i Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. godine o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom protoku takvih podataka (**).

(*) SL L 281, 23.11.1995., str. 31. Direktiva kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

(**) SL L 8, 12.1.2001., str. 1.”

4. Članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Svi podaci koji su po svojoj naravi povjerljivi ili su pribavljeni na takav način, smatraju se poslovnom tajnom. Nadležna tijela ih ne smiju dalje prenositi bez izričite suglasnosti osobe ili tijela koji su ih izdali. Međutim, prenošenje podataka dozvoljeno je u slučajevima kada su nadležna tijela obvezna to učiniti sukladno propisima na snazi, posebno u vezi sa sudskim postupcima. Svako otkrivanje ili priopćavanje podataka u potpunosti poštuje važeće odredbe o zaštiti podataka, posebno Direktive 95/46/EZ i Uredbe (EZ) br. 45/2001.”

5. U članku 16. riječi „provjere od strane carinskih tijela” zamjenjuju se s „carinskih provjera”.

6. U poglavlje 1. glave III. umeću se sljedeći članci:

„Članak 36.a

1. Roba koja se unosi na carinsko područje Zajednice mora biti obuhvaćena skraćenom deklaracijom, izuzev robe koja se prevozi prijevoznim sredstvima koja samo prolaze teritorijalnim vodama ili zračnim prostorom carinskog područja bez zaustavljanja na tom području.

2. Skraćena deklaracija podnosi se ulaznoj carinarnici.

Carinska tijela mogu dopustiti da se skraćena deklaracija podnese drugoj carinarnici, pod uvjetom da ta carinarnica odmah obavijesti ili stavi na raspolaganje elektroničkim putem sve potrebne podatke ulaznoj carinarnici.

Umjesto podnošenja skraćene deklaracije, carinska tijela mogu prihvatiti podnošenje obavijesti i pristupa podacima iz skraćene deklaracije u računalnom sustavu gospodarskog subjekta.

3. Skraćena deklaracija podnosi se prije unošenja robe u carinsko područje Zajednice.

4. Postupak Odbora koristi se radi utvrđivanja:

— roka do kojeg se podnosi skraćena deklaracija prije unosa robe na carinsko područje Zajednice,

— pravila za izuzeća od i izmjene roka iz prve alineje, i

— uvjeta pod kojima se od zahtjeva za skraćenu deklaraciju može odstupiti ili se on može prilagoditi,

u skladu s posebnim okolnostima i za posebne vrste prometa robe, vrste prijevoza i gospodarskih subjekata i u slučaju kada međunarodni sporazumi predviđaju posebne sigurnosne mjere.

Članak 36.b

1. Postupak Odbora koristi se za utvrđivanje seta zajedničkih podataka i formata za skraćenu deklaraciju koji sadrži podatke potrebne za analizu rizika i pravilnu primjenu carinskih provjera, prvenstveno za sigurnosne namjene, uz korištenje prema potrebi međunarodnih standarda i trgovinske prakse.

2. Skraćena deklaracija izdaje se uporabom tehnike obrade podataka. Mogu se koristiti podaci o trgovini, lukama i prijevozu pod uvjetom da sadrže sve potrebne pojedinosti.

U iznimnim okolnostima carinska tijela mogu prihvatiti skraćene deklaracije u papirnom obliku, pod uvjetom da primjenjuju jednaku razinu upravljanja rizikom kao u slučaju skraćene deklaracije izdane uporabom tehnike obrade podataka.

3. Skraćenu deklaraciju podnosi osoba koja unosi robu ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe na carinskom području Zajednice.

4. Neovisno o obvezama osobe iz stavka 3., skraćenu deklaraciju može umjesto nje podnijeti:

- (a) osoba u čije ime nastupaju osobe iz stavka 3.; ili
- (b) svaka osoba koja može podnijeti ili daje na podnošenje predmetnu robu nadležnom carinskom tijelu; ili
- (c) predstavnik jedne od osoba iz stavka 3. ili točaka (a) ili (b).

5. Osobi iz stavaka 3. i 4. može se na njezin zahtjev odobriti ispravak jednog ili više podataka iz skraćene deklaracije nakon što je podnesena. Međutim, nikakav ispravak nije moguć nakon što carinska tijela:

- (a) obavijeste osobu koja je podnijela skraćenu deklaraciju da namjeravaju pregledati robu; ili
- (b) utvrde da su predmetni podaci netočni; ili
- (c) dopuste uklanjanje robe.

Članak 36.c

1. Ulazna carinarnica može odustati od podnošenja skraćene deklaracije u pogledu robe za koju je carinska deklaracija podnesena prije isteka roka iz članka 36.a stavaka 3. ili 4. U takvom slučaju carinska deklaracija sadrži najmanje one podatke koji su potrebni za skraćenu deklaraciju i, sve dok se ne prihvati u skladu s člankom 63. ove Uredbe, ona ima status skraćene deklaracije.

Carinska tijela mogu dopustiti da se carinska deklaracija podnese uvoznj carinarnici koja je različita od ulazne carinarnice, pod uvjetom da ta carinarnica odmah obavijesti ili stavi na raspolaganje elektroničkim putem sve potrebne podatke ulaznoj carinarnici.

2. Kad se carinska deklaracija podnosi na drugačiji način bez uporabe tehnike obrade podataka, carinska tijela primjenjuju jednaku razinu upravljanja rizikom kao u slučaju carinske deklaracije izdane uporabom tehnike obrade podataka.”

7. U članku 37. stavku 1. riječi „provjeri od strane carinskog tijela” zamjenjuju se s „carinskim provjerama” i u članku 38. stavku 3. riječi „provjeri carinskog tijela” zamjenjuju se s „carinskim provjerama od strane”.

8. Članak 38. stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Stavci 1. do 4. i članci 36.a do 36.c i 39. do 53. ne primjenjuju se na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Zajednice krećući se morem ili zrakom između dvije točke tog područja, pod uvjetom da se prijevoz obavlja neposredno u redovitom linijskom zračnom ili pomorskom prometu bez zaustavljanja izvan carinskog područja Zajednice.”

9. Članak 40. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 40.

Robu koja ulazi u carinsko područje Zajednice carinarnici podnosi osoba koja je robu unijela na to područje ili prema potrebi osoba koja je preuzela odgovornost za prijevoz robe nakon takvog ulaska, izuzev robe koja se nalazi na prijevoznim sredstvima koja samo prolaze teritorijalnim vodama ili zračnim prostorom carinskog područja Zajednice bez zaustavljanja na tom području. Osoba koja podnosi robu treba uputiti na skraćenu deklaraciju ili carinsku deklaraciju koja je prethodno podnesena u pogledu robe.”

10. U glavi III. poglavlju 3. naslov se mijenja i glasi „Istovar robe podnesene carini”.

11. Članci 43. do 45. brišu se.

12. Članak 170. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Roba se podnosi carinskim tijelima i za nju se obavljaju propisane carinske formalnosti u slučaju kada:

- (a) je roba stavljena u carinski postupak koji je završen trenutkom ulaska robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište; međutim, ako taj carinski postupak dopušta izuzimanje od obveze podnošenje robe, podnošenje robe nije potrebno;
- (b) je roba stavljena u slobodnu zonu ili slobodno skladište na temelju odluke o odobravanju povrata ili otpusta uvoznih carina;
- (c) se na tu robu primjenjuju mjere iz članka 166. točke (b);
- (d) roba ulazi u slobodnu zonu ili slobodno skladište izravno iz područja izvan carinskog područja Zajednice.”

13. Članak 176. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. U slučaju pretovara robe unutar slobodne zone, isprave koje se odnose na tu radnju stavljaju se na raspolaganje carinskim tijelima. Kratkotrajno skladištenje robe u vezi s tim pretovarom smatra se sastavnim dijelom te radnje.

Za robu koja se unosi u slobodnu zonu izravno iz područja izvan carinskog područja Zajednice ili iz slobodne zone uz neposredno napuštanje carinskog područja Zajednice, skraćena deklaracija podnosi se u skladu s člancima 36.a do 36.c ili 182.a do 182.d, prema potrebi.”

14. Članak 181. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 181.

Carinska tijela moraju se uvjeriti da se poštuju pravila kojima se uređuje izvoz, vanjska proizvodnja, ponovni izvoz, suspenzivni postupci ili postupak unutarnjeg provoza kao i odredbe glave V. u slučaju kada roba napušta carinsko područje Zajednice iz slobodne zone ili iz slobodnog skladišta.”

15. U članku 182. stavku 3. prva rečenica „Ponovni izvoz ili” briše se.

16. U glavi V. (Roba koja napušta carinsko područje Zajednice) umeću se sljedeći članci:

„Članak 182.a

1. Roba koja napušta carinsko područje Zajednice, izuzev robe koja se nalazi na prijevoznim sredstvima koja samo prolaze teritorijalnim vodama ili zračnim prostorom carinskog područja bez zaustavljanja na tom području, obuhvaćena je carinskom deklaracijom ili, u slučaju da se carinska deklaracija ne zahtijeva, skraćenom deklaracijom.

2. Postupak Odbora koristi se radi utvrđivanja:

— roka do kojeg se izveznoj carinarnici podnosi carinska deklaracija ili skraćena deklaracija prije iznosa robe iz carinskog područja Zajednice,

— pravila za izuzeća i izmjene roka iz prve alineje,

— uvjeta pod kojima se od zahtjeva za skraćenu deklaraciju može odstupiti ili prilagoditi,

— slučajeva i uvjeta u kojima roba koja napušta carinsko područje Zajednice ne podliježe carinskoj deklaraciji ni skraćenoj deklaraciji,

u skladu s posebnim okolnostima i za posebne vrste prometa robe, vrste prijevoza i gospodarskih subjekata i u slučaju kada međunarodni sporazumi predviđaju posebne sigurnosne mjere.

Članak 182.b

1. U slučaju kada se roba koja napušta carinsko područje dodijeli carinski dopušteno postupanje ili uporaba za koju se zahtijeva carinska deklaracija sukladno carinskim propisima, ta se carinska deklaracija podnosi izveznoj carinarnici prije iznošenja robe iz carinskog područja Zajednice.

2. U slučaju kada je izvezna carinarnica različita od izlazne carinarnice, izvezna carinarnica odmah obavještuje ili stavlja na raspolaganje elektroničkim putem sve potrebne podatke izlaznoj carinarnici.

3. Carinska deklaracija sadrži najmanje one podatke koji su potrebni za skraćenu deklaraciju iz članka 182.d stavka 1.

4. U slučaju kada se carinska deklaracija izdaje na drugačiji način bez uporabe tehnike obrade podataka, carinska tijela primjenjuju za podatke jednaku razinu upravljanja rizikom koja se primjenjuje za carinske deklaracije izdane uz korištenje tehnike obrade podataka.

Članak 182.c

1. U slučaju kada se roba koja napušta carinsko područje Zajednice ne dodijeli carinski dopušteno postupanje ili uporaba za koju se zahtijeva carinska deklaracija, skraćena deklaracija podnosi se izveznoj carinarnici prije iznošenja robe iz carinskog područja Zajednice.

2. Carinska tijela mogu dopustiti da se skraćena deklaracija podnese drugoj carinarnici, pod uvjetom da ta carinarnica odmah obavijesti ili stavi na raspolaganje elektroničkim putem sve potrebne podatke izlaznoj carinarnici.

3. Umjesto podnošenja skraćene deklaracije, carinska tijela mogu prihvatiti podnošenje obavijesti i pristupa podacima iz skraćene deklaracije u računalnom sustavu gospodarskog subjekta.

Članak 182.d

1. Postupak Odbora koristi se za utvrđivanje seta zajedničkih podataka i formata za skraćenu deklaraciju, koji sadrži podatke potrebne za analizu rizika i pravilnu primjenu carinskih provjera, prvenstveno za sigurnosne namjene, uz korištenje prema potrebi međunarodnih standarda i trgovinske prakse.

2. Skraćena se deklaracija izdaje uporabom tehnike obrade podataka. Mogu se koristiti podaci o trgovini, lukama i prijevozu, pod uvjetom da sadrže sve potrebne pojedinosti.

U iznimnim okolnostima carinska tijela mogu prihvatiti skraćene deklaracije u papirnom obliku, pod uvjetom da primjenjuju jednaku razinu upravljanja rizikom kao u slučaju skraćene deklaracije izdane uporabom tehnike obrade podataka.

3. Skraćenu deklaraciju podnosi:

- (a) osoba koja iznosi robu ili koja preuzima odgovornost za prijevoz robe iz carinskog područja Zajednice; ili
- (b) svaka osoba koja može podnijeti ili daje na podnošenje predmetnu robu nadležnom carinskom tijelu; ili
- (c) predstavnik jedne od osoba iz točaka (a) ili (b).

4. Osobi iz stavka 3. odobrava se na njezin zahtjev ispravak jednog ili više podataka iz skraćene deklaracije nakon što je podnesena. Međutim, nikakav ispravak nije moguć nakon što carinska tijela:

- (a) obavijeste osobu koja je podnijela skraćenu deklaraciju da namjeravaju pregledati robu; ili

(b) utvrde da su predmetni podaci netočni; ili

(c) dopuste uklanjanje robe.”

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sedmog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 5.a stavak 2., članak 13. stavak 2. podstavak 2., članak 36.a stavak 4., članak 36.b stavak 1., članak 182.a stavak 2. i članak 182.d stavak 1. primjenjuju se od 11. svibnja 2005.

Sve druge odredbe primjenjuju se nakon stupanja na snagu provedbenih odredaba na temelju članaka navedenih u drugom podstavku. Međutim, za elektroničku deklaraciju i automatizirani sustav za provedbu upravljanja rizikom i za elektroničku razmjenu podataka između uzlanih, uvoznih, izvoznih i izlaznih carinarnica, kako je određeno u člancima 13., 36.a, 36.b, 36.c, 182.b, 182.c i 182.d, stupaju na snagu tri godine nakon početka primjene ovih članaka.

Najkasnije dvije godine nakon početka primjene ovih članaka, Komisija ocjenjuje svaki zahtjev države članice za produljenjem trogodišnjeg roka iz trećeg podstavka za elektroničku deklaraciju i automatizirani sustav za provedbu upravljanja rizikom i za elektroničku razmjenu podataka između carinarnica. Komisija podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću te predlaže, prema potrebi, produljenje trogodišnjeg roka iz trećeg podstavka.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2005.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. P. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
N. SCHMIT